

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 10.093 van 27 november 2013
in de zaak A. 210.644/XIV-35.309**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Mieke Depovere
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Omwentelingsstraat 7
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding

Het cassatieberoep, ingesteld op 5 november 2013, strekt tot de
nietigverklaring van het arrest nr. 111.009 van 30 september 2013 van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 8 november 2013 aangekomen ter
griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

1. Verzoeker heeft in zijn beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen nergens een schending van richtlijn 2005/85/EG van de Raad
van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor
de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus opgeworpen, noch een eventuele

foutieve omzetting van die richtlijn in het Belgische recht aangevoerd. Hij vermag dit niet voor het eerst voor de Raad van State als administratieve cassatierechter te doen. Alleen al om die reden is het enige middel in die mate niet-ontvankelijk.

2. Artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) laat de minister of diens gemachtigde toe een latere asielaanvraag niet in overweging te nemen wanneer de aanvrager “geen nieuwe gegevens aanbrengt” die ernstige aanwijzingen vormen voor een gegronde vrees voor vervolging. De minister, te dezen de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, kan daarbij niet alleen nagaan of het om nieuwe gegevens gaat in de zin dat zij niet eerder aan de asielinstanties konden worden meegedeeld, maar ook of die gegevens van aard kunnen zijn om een ernstige aanwijzing voor een gegronde vrees voor vervolging te vormen. Het gaat daarbij niet om een beoordeling ten gronde, wel om een marginale toetsing van de relevantie van de aangebrachte gegevens. Bij een dubbel bevestigend antwoord wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest in antwoord op de aangevoerde schending van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet onder meer dat verzoeker met zijn uiteenzetting inzake de bij zijn tweede asielaanvraag gevoegde stukken en zijn bewering dat in zijn land van herkomst niet alles op papier wordt gezet niet de beoordeling in de aanvankelijk bestreden beslissing ontkracht dat hij de videoboodschap van de ex-gouverneur reeds bij zijn eerste asielaanvraag had kunnen aanbrengen. In het bestreden arrest wordt ook ingegaan op “de brief van zijn raadvrouw, een uitprint van een e-mail en een briefomslag” waarvan dan wordt geoordeeld dat verzoeker niet aantoont dat hij deze stukken niet bij zijn derde asielaanvraag mocht voegen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen schendt aldus artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet niet omdat de bevoegde staatssecretaris inderdaad kan nagaan of de aangevoerde gegevens “nieuw” zijn in de zin dat de aanvrager niet in de mogelijkheid was ze bij een eerdere asielaanvraag te voegen. Vermits de Raad van State als administratieve cassatierechter niet in de beoordeling van de feiten vermag te treden, komt het hem niet toe zelf het bestaan van deze mogelijkheid te onderzoeken. Het eerste middel is in die mate, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geeft in het bestreden arrest zelf aan dat de verwijzing naar het gesolliciteerde karakter van de videoboodschap een overtoollig motief betreft, zodat verzoekers kritiek wat dat betreft niet-ontvankelijk is.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zevenentwintig november tweeduizend dertien, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams